

Lasten Kirja.

Kolmas Paino,

jona on

Parannettuna toimittanut

Jak. Juteini.

W i i p u r i s s a

A. Cederwallerin Kirja-painosta

wuonna 1826.

Kuuliaisuus on lapsen kunnia.

IMPRIMATUR. Borgå Dom-Capitel
den 24 Februarii 1819.

Ad mandatum
Pehr Gustaf Bonsdorff.
Consist. Notarie.

a o u e i ä ö y
l m n r s s h k p t j w.

A S U E J A Ö Y
L M N N S H R
P T J W.

aa oo uu ee ii ää öö yy.

ai au, oi ou, ui uo, ei eu, ie iu,
äi äy, öi öy, yi yö.

M	ol	ul	el	il	äl	öl	yl
am	om	um	em	im	äm	öm	ym
an	on	un	en	in	än	ön	yn
ar	or	ur	er	ir	är	ör	yr
as	os	us	es	is	äs	ös	ys
ah	oh	uh	eh	ih	äh	öh	yh
af	of	uf	ef	if	äf	öf	yf
ap	op	up	ep	ip	äp	öp	yp
at	ot	ut	et	it	ät	öt	yt.

La	lo	lu	le	li	lä	lö	ly
ma	mo	mu	me	mi	mä	mö	my
na	no	nu	ne	ni	nä	nö	ny
ra	ro	ru	re	ri	rä	rö	ry
sa	so	su	se	si	sä	sö	sy
ha	ho	hu	he	hi	hä	hö	hy
fa	fo	fu	fe	fi	fä	fö	fy
pa	po	pu	pe	pi	pä	pö	py
ta	to	tu	te	ti	tä	tö	ty
ja	jo	ju	je	ji	jä	jö	ji
wa	wo	wu	we	wi	wä	wö	wy.

Ulkulukemiseen.

Ihä	Niti	Lapsi
Maa	Meri	Ilma
Kuu	Tähti	Murinko
Koto	Kylä	Kaupunki
Ruhtinas	Keisari	Valtakun- ta.

Kaikki on Luojan käsi-ala.

Jumala on luonut ihmisen
ja eläwäisen.

Ihminen on suuri ja eläwät-
nen pieni.

Eläwäisen woisi lapsikin tur-
mella;

Baan raatelemisen on Ju-
mala kieltänyt;

Ei hän salli pientäkän kiusata;

Ei sitäkän, joka meille wäärallinen on.

Pahan-tekijä pitää pahasta estettämän,

Yhminen warjeluksen ja lainkautta,

Luontokappale ja peto muulla neuwolla,

Taikka helpolla ja pikaisella kuolemalla.

Jumala, joka on aina ollut, on aina pysyvä.

Hän on taivaan tekiä ja maan luoja.

Koko maailman rakennus on hänen voimansa vaikutus.

Ihmiset ja eläimäiset ovat hänen suojeleksensa alla.

Riemuinen onni elämässä on ihmisen osa.

Ihminen taitaa onnensa enentää rehellisellä elämillä, työllä ja toimella.

Mutta vasta hyvän-suonto antaa ihmiselle ihmisen arvon.

Eikä ole ihminen arvotoina nimensä wertainen.

Onni ja autuus hukkuvat pahoilla retkillä.

Kosto on kova pahasta,
mutta hyvästä ilo ja Tu-
malan suosio.

Hyvän-suonnoissa wal-
mistuu sielu autuuteen, niin
kuin autinkon paistain wii-
ja tuleuntuu.

Ihminen on vapaa olen-
to maan päällä, jolla on sie-
lu ja ruumis. Ruumis kuol-
lee, mutta sielu on järjelli-
nen olento, jota ei kuolema
käsitä.

Maa on kaikkein elävään,
sekä suurten että pienten yhy-
teinen asuma-paikka; mutta
ihmisen oikea koto on tair-
waassa.

Taiwas merkitsee iloa ja
autuutta. Taiwaan perillia

set ovat ne, jotka täällä hyvän-suonossa elävät, Jumalan mielen jälkeen.

Jumala on korkein hyvyys; hän on perustanut maan ja valmistanut aurinkon elävän hyväksi, ja ihmisten onnetuksi, josta seuraa hänelle kiitos ja kunnia.

Euonnollinen Laiki.

Suo ja tee sitä toiselle, mitä sinä soisit itsellesä tapahtuvan, ja estä kaikkein onnettomuutta.

Kolme Towa Kieltoa.

Ensimmäinen Kielto.

Älä turmele itseäsi.

Toinen Kielto.

Älä wahinkoitse lähimmäis-
tä.

Kolmas Kielto.

Älä kiusaa luonto-oppa-
leita.

Kiellon perustus.

Häijyt saavat hämäistyksen,
rankaistuksen raateliat
koston kurjassa tilassa.

Kolme Kallista Käskyä.

Ensimmäinen Käsky.

Seuraa oikeutta.

Toinen Käsky.

Palwelle totuutta.

Kolmas Käsky.

Harjoita hywyyttä.

Räskyn perustus.

Alhainen on työmme arvo,
halpa räskyn kuuleminen,
jos ei saata hyvän-suonto
siihen taiwaan siunausta.

Tuffinnon aineita.

Lisätä toisen onnea on
hyvä, vähentää hänen wai-
wansa on parempi.

Ei se ole koskaan onne-
ton, joka kärsiä ja osaansa
tytyä taitaa.

Toimi ja rehellisyys o-
wat aina kelvolliset; toimi-
lisää leiwän ja rehellisyys
kunnian.

Hywäntekijää hyvät ra-
kastawat; olkon siis meillä

aina palawa rakkaus Jumalaa kohtaan, joka meille hywyttä osottaa.

Joka ei kunnioita wanhempansa, ei se ole kiirollinen hywantekiälle, ja joka ei ole kiirollinen hywantekiällensä, ei se kunnioita Jumalaa, joka suurin hywanteikiä on.

Joka luottaa Jumalaan, ja toiwoo toista elämää, ei se wahirkoitse sielunsa.

Paha ajatus on synti, puhe ja työ, joilla toinen wahirkoitetaan, ovat sitä suuremmat.

Joka ei rakasta hywää, waan sen palkkaa, jota ei kau-

hista pahuus, waan sen rans-
kaisuus, se on ilkeä ja waa-
rakainen ihminen.

Walhe on suuri ilkeys
maailmassa; jos ei se lähim-
mäistä aina wahinkoita, sen
kautta kuitenkin oma arwo-
tur mellaan.

Joka lähimmäisen har-
ha-tieltä kääntää ja hywy-
teen hoitaa, se on suurin hy-
wanteikiä; sillä hän lisää yh-
teistä onnea maan päällä,
ja osottaa eksyneelle tien au-
tuuteen.

Mykkyiset suomen puustavit.

Pienet äänelliset.

a o u e i ä ö y

Pienet äänettömät.

l	m	n	r	s	h	f	g	p	b
ä	ä	ä	ä	ä	h	h	g	p	b
ä	ä	ä	ä	ä	h	h	g	p	b

Suuret äänelliset.

A D U E S Ä Ö Y

Suuret äänettömät.

l	m	n	r	s	h	f	g	p	b
ä	ä	ä	ä	ä	h	h	g	p	b
ä	ä	ä	ä	ä	h	h	g	p	b

Pitkä-äänelliset.

aa oo uu ee ii ää öö yy

Kaksi-äänelliset.

ai au, oi ou, ui uo, ei eu ie iu
di äy öi öy yi yd.

Varinoita.

Kerju-poika itki muinen näljän tähden aivan katterasti, huutain Taimaasta apua. Toinen kerjäläis-lapsi, joka kohtasi hänen itkemässä, kysyi häneltä: Mitäs itket? Ah! minun on nälkä, vastasi hän; en minä ole koko tänä päivänä saanut yhtäkään einettä maistaa. Minun on myös nälkä, sanoi toinen, mutta sinun taitaa olla enemmän, koskas niin komin itket. —
 — Seh, ota tämä leivän palainen, jolla minä äskettäin saanut olen. Kerju-poika otti vastaan leivän kiitosella, jakoi sen, ja andoi puolen takaisin kumppanilleensa.
 — Nämät olivat hyvät lapset.

Uuta aina turvatonda,
 anna vähästä vähäisen;
 andimes ja lahjas arvon
 hyvän-suondo suurendaapi.

Ramba ja sokea tehtäivät Ferran toinen toisensa. Sokea luuli rammasta johdattajan saavansa, ja pyysi häntä itseänsä taluttamaan; mutta ramba vastasi: En taida minä viheliäinen isekän kädä, vielä vähemmän sinua johdattaa. Mutta, sinulla näkyy olewan terve ruumis, — — Tanna sinä minua, minä tahdon sinulle tien neuvoa. Sokea otti rammasta selkäänsä, ja he kulkivat nyt kahden kesken, ehkä se yhdelle heistä olisi mahdoton ollut.

Ystävyys ja yksi mieli
maassa paljo matkaan saavat.

Koska hyvä ja järjellinen nuorukainen Ferran näki tyhjän ja taitamattoman lapsen tylysti rewiisewän toisen siiven piekeldä perhoiselta, joka sen käsiin joutunut oli, sanoi hän kohta kiivaudella:

Mitä warten sinä wiatonda elämäistä niin julmasti raatelet? Mitäs luulisit, jos jokuu sinun kätös taikka jalkas pois tem-
baisi? Parempi on elämäisengin kohta kuolettaa, kuin sitä kauan kiusata. Mut-
ta sallikan näidengin elää maan päällä,
koska ei ole tarwe heitä kuolerella.

Toisen raukan turmelia
ompi tyhmä, eikä tiedä,
että Luoja he on luonut
tänne yhdestä tomusta.

Talon isänsällä oli muinen pari si-
wollista poikaa, jotka hän pani Pitäjän
Kouluun. Siellä lukivat he yhdessä, ja
sanoivat useasti keskenänsä: joka ahke-
rasti lukee, se wiisaaksi tulee. Muuta-
man ajan perästä tuli heistä myös kaksi
kelpo miestä, juuri rehellistä ja ymmärtä-
väistä talon-poikaa, jotka ei koskaan wää-

ryhtä tehneet, waan luottiwat ahkeruu-
teensa ja turvasiwat Jumalaan, joka siu-
nasi heitä ylen-päldisuudella naapuriengin
hywäksi.

Urwo seuraa ahkeruutta,
työ ja toimi leivän tuovat.

Kaksi miestä löysiwät muinen tiellä
yhdessä kulleisiansa kaksi-peräisen nahkai-
sen raha-kukkaron. Nyt tahtoi kumbikin
sen itsellensä omistaa. He nostiwat tästä
riidan ja meniwät Oikeuteen. Toinen sa-
noi: "minä sen tiellä ylös otin," ja toi-
nen: "minä sen ensin näin." Tämän
jälkeen päätti Tuomari, että kukkaro piti
heidän välillänsä keskeldä poikki leikatta-
man, koska ei sille muuta omistajaa tul-
lut, ja rahat, mitä kukkarossa oli, jäi-
wät la-in kustannuksiin. Zutun kanda-

Jain palkat saivat riita-miehet vielä kum-
biin omasta kulkarostansa suorittaa.

Rumat ovat riita-miehet,
Edyhät la-in kaveliät;
turhan ridan turha voitto
jääpi jutun kändäjälle.

Endisellä pojalla olivat rikkaat wan-
hemmat. Hän ajatteli sen tähden: ”Mi-
tä minun tarvitsee työtä tehdä, taikka
jotakin opetella; minulla on rikas isä, ja
minä saan yksinani perää kaisen hänen o-
maisuuksensa.” Eikä hän opetellutkaan mi-
tään kelmollista. Vanhemmat kuolivat
viimein, poika rupeesi tuhlaten elämään,
ja perinnön tähteet paloivat tuli-palossa.
Nyt täytyi hänen lähteä vierasta palwe-
lemaan, mutta osasi tulla kowalle isän-
näälle, joka teetti hänellä paljon raskasta

työtä, ja andoi vähän ruokaa. Wiimein tuli hän murheen kautta heikko-mieliseksi, ja eli Kirkon-waiwaisena monden vuotta.

Sunnotoina, toimetoina
pian tuhlataan perinnöt.

Wähäinen ja ainoa poika pyrki muin isäldänsä lupaa, saada ottaa yhden kerjussa kulkewaisen pienen pojan kumppaniksensa. Isä sanoi: "Mitä sinä sen laisella miehellä teet? Millä sinä händä ruokit ja waatetat?" Mutta poika wastasi: "En minä ole koskaan woinut syödä kaikkia ruokaa, kuin äiti minulle antaa; jos minä tästä lähin syön vähemmän, niin sinä on kyllä meille molemmille, ja waatteeksi annan minä hänelle toisen kirkko-jakkuni." Isä ei woinut enää kieltää poikansa kaunistan anomusta,

maan andoi luvan tähän kiitelvänsä hy-
 vään työhön, ruokki ja vaatetti itse mo-
 temmat. Lapset kasvoivat nyt yhdessä
 ja iloitsivat keskenään niin kuin kaksi ra-
 kasta ystävää, isännän pojan kuolemaan
 asti, jonka muoro ensin ja warhain tuli.
 Sen jälkeen omisti isänsä ainoan poikan-
 sa ystävänsä, hänen siivehdensä, ahkeruu-
 densa ja toimensa tähden, perintö-
 sa perilliseksi.

Hyvällä on hyvä palkka,
 ilo paras ihmisellä
 tehdä toiselle hyödyttä.

Lapsen Kiitos ja Rukous.

Isä, iän-kaikkinen Jumala! joka olet armon ja autuuden lähde, joka olet minungin tyhjästä elämään kutsunut. Minä kiitän sinua laiteilla sydämen hartauksella, ja nöyrästi rukoilen: Anna minun vanhembaini ja opettajani huolenpito minusta olla minulle onnellinen, että minä heille iloksi ja sinulle kunniaksi menestyisin!

Aamu-Huokaus.

Herra, hurskas Waldias,
 auttajamme armias!
 Euin on aamu alkamassa,
 päivä kirkas koittamassa,
 täytä tunnot toivolla,
 viisauden valolla!

Ehto - Huokaus.

Walo on nyt waipuneena,
 syngyteen sammuneena;
 Luoja, armon auringo!
 poista waara, wahingo!

Ruoka - Luettu.

Isä, hyvä, iäinen,
 suojelia suloinen!
 siunaa ruoka, ravinto,
 suo myös meille sovinto!

Sekoitetut puustawit.

a b c d e f g h i j k l m n
 o p q r s t u w x y z ä ö.
 A B C D E F G H I J K L M N
 O P Q R S T U W X Y Z Ä Ö.

Sekoitetut latinaiset puustawit.

a b c d e f g h i j k l m n
 o p q r s t u w x y z ä ö.
 A B C D E F G H I J K
 L M N O P Q R S T U
 W X Y Z Ä Ö.

E y h y k ä i n e n

U s k o n - O p i n H i s t o r i a

L a p s i l l e

K r i s t i - K u n n a s s a .

Koko maailman on hyvä, viisas ja
 kaikki-wal dias Jumala luonut. Ensim-
 mäiset ihmiset olivat A d a m i ja E w a ,
 joista me kaikki olemme alkumme saaneet.
 Alussa olivat he wiattomat ja hyvät,
 luodut kuuliaisuudessa autuutta perimään,
 Jumalan pyhän tahdon täyttämisen kaut-
 ta, joka oli niin kuin kirjoitettuna hei-
 dän omassa tunnoisansa. Mutta he an-
 doivat itsensä wieteldää luopumiseen Ju-
 malasta, ja kadottivat onnellisuudensa.
 Synnin turmelus ja elämän wiheleäisyys
 lewisi koko ihmisen suku-kunnan ylitse,

joka olisi tullut peräti onnettomaksi, jos ei Jumala olisi tehnyt armo-lupauksia ja lähettänyt meille Vapahtajan, joka on J E s u s K r i s t u s.

Ihmiset enenhyivät vähitellen, ja synnin turmelus yldyi. Jumalan puhtas tundo ja oikea palvelus pysyi ainoastansa yhdeksä suku-kunnassa. Pian lewisi pahuus enemmän ja enemmän, ja Jumala salli weden paisumisen tulla, joka kaitti ihmiset hukutti, paitsi jumalisen miehen N o a n perhettä, joka tuli pelastetuksi.

N o a n jälkeen tulewaiset karkuivat ja lewisivät maan päällä. He langesivat epä-jumalan palvelukseen. Mutta Jumala säilytti uskon A b r a h a m i n kautta, joka sai lupauksen Vapahtajan synnymisestä hänen suku-kunnastansa, ja K a s

naan maan perimisestä, jossa Jumala oli päättänyt perustaa palveluksensa Wapahajan syndymään asti.

Abrahami ja hänen poikansa Isak asuivat Kanaan maassa. Mutta Isakin poika Jakob muutti kato-wuosten ja kowan näljän tähden Egyptiin, jossa hänen poikansa Juseppi oli waldaiseksi mieheksi noussut. Jakob nimettiin myös Israeliksi, ja hänen jälkeen tulewaisensa kutsuttiin Israelin lapsiksi, jotka jaettiin kahteen toista kymmeneen suku-kundaan, hänen poikain-sa lu-un jälkeen. Jakobin pojat siottivat itsensä myös Egyptin maahan, jossa heidän sukunsa, Jusepin kuoleman jälkeen, sai orjuutta kärkeä, siihen asti kuin Jumala Moseksen kautta koto kansan siitä pelasti. Jumalan tunnon walkeus oli siihen aikaan heidän tykönsä.

sä melkein sammuneena. Jumala andoi heille sen tähden kirjoitetun La-in, joka kutsutaan Jumalan Eymmeneksi käsiksi, ja säätti itse palveluksensa, joka aiha kuwausten kautta muistossa piti lupauksen Wapahujan tulemisesta.

Israelin lapset johdatettiin siite, Moseksen kuoltoa, Josuan käsikyn alla, Kanaan maahan, joka oli heidän esi-isänsä maa, jossa he ensin Suomarilda, ja sen jälkeen Kuningailda hallittiin. Jumalan tundo ja kunnioittaminen säilytettiin Israelissa, ja ulkonainen Jumalan palvelus tapahtui Tabernaklissa, joka oli muuteldawainen maa, ja sai viimein pysyväisen siansa Jerusalemissa, jossa Salomo, Kuningas Dawidin poika, rakensi julkisen Temppelin Jumalan palvelusta warseen, jota siinä pidettiin, ja johon kaikki

Kansa vuosittain kofoundui. Mutta Sa-
 komon tuoleman jälkeen eroitti kansa
 itsensä kahteen Walda-Kundaan. Ensim-
 mäisessä eli Israelin Walda-Kun-
 nassa oli kymmenen suku-kundaa, jotka
 pian langesivat epä-jumalan palveluk-
 seen, voitettiin Assyriän Kuningaalda,
 ja wiettiin wangiuteen. Toisessa eli Juu-
 daan Walda-Kunnassa, jossa oli ka-
 si sukua, ilmestyi myös epä-jumaluus;
 mutta Jumalan puhdas tundo säilytettiin
 siinä kuitengin monda aikaa, siihen asti
 kuin kansa, pois luopuneena Jumalasta,
 tuli voitetuksi, ja wiettiin wangiuteen Ba-
 belin Kuningaalda.

Seitsemän kymmenen vuoden peräs-
 tä tulivat Juudalaiset takaisin Je-
 rusalemiin, rakensivat uuden Temppe-
 lin, ja uudistivat myös Jumalan pal-
 weluksen. Silloin Moseksen ja mui-

Den wiisasten miesten Kirjoitukset yhteen kirjaan kokoildiin, joka kutsutaan Wanhaksi Testamentiksi, josta kautta tieto Jumalasta säilytettiin Kristuksen syndymään asti.

Wiimein tuli Jumalan lupaus täytettyksi. J E S U S K r i s t u s, joka kutsutaan Jumalan pojaksi, syntyi Wapahatajaksi maailmalle. Hänen hengellisen oppinsa, pyhän waelluksensa, kärsimisensä ja kuolemansa kautta täytti hän suuren työnsä ihmishyden walistukseksi, parannukseksi ja pelastukseksi.

Hänen Opetus-lapsensa warustettiin Pyhän Hengen woimalla, jotka saarnasivat kaikille kansoille Ewangeliumin oppia J E S U K S E N K r i s t u K S E N lunastuksen työstä, ja Jumalan armon osallisuudesta uskon, parannuksen ja pyhityk-

sen kautta. Nämät ja muut pyhät miehet ovat jättäneet meille Uuden Testamentin kirjat, joissa Jesuksen elämä ja oppi löytyy kirjoitettuna, ja joidenga kautta Jumalan tahto ja neuvo autuudesta on meille ilmoitettu.

Jerusalemi hävitettiin viimein Roomalaisien kautta, ja tämän Kaupungin hävityksen kanssa loppui vanha juudalainen Jumalan palvelus, jota ei myöskään tarvittu, sitte kuin Jeesus, itse totuuden valkeus, oli tullut maan päälle.

Juudalaiset olivat epä-uskonsa tähden viimeiseksi tehneet itsensä mahdottomiksi kutsuttua Jumalan kansaksi. Jumala omisti siis itsellensä kansan kaikista niistä ihmisistä, kuin vastaan ottivat Ewangeliumin armon, ja kutsutaan Kristityiksi. Näitä wainottiin kowasti uskon-

ja tähden, siihen asti kuin Ruomin Keisari Konstantini, suuri nimellä, otti heitä suojeluksensa alle, ja andoi itsensä ristittää.

Sen jälkeen tuli Ewangeliumin oppi Paawien kautta sekoitetuksi, ja wääräin lisäysten tähden peräti turmelluksi. Ransa kiellettiin lukemasta Jumalan sanaa, tundo Jumalasta muutettiin harhaukseksi. Tyhmyyden pimeys pääsi viimein niin suuresti wallan päälle, että Jumalan armoa ja syndien andeeksi andamisesta myytiin julkisesti rahan edestä, ilman parannusta, uskoa ja pyhitystä. Riivaat ja hengelliset Opettajat sotivat tyllä työllä ja neuwolla näitä erhetystä vastaan, waan ei täydellä menestyksellä, ennen kuin Lutherus Saksan maalla, Jumalan suoden ja wiisasten miesten avulla, saatti jälle Ewangeliumin opille endisen puhtauden ja totuuden.

Myöskin Suomalaiset elivät muinena monda aikaa Paavin uskon pimeydessä, siihen asti kuin Ruotsin suuri Kuningas Gustawi Ensimmäinen, tuotti nykyisen puhdistetun Ewangeliumin oppin Walda - kundaansa, jonga kanssa Suomi silloin yhdistettynä oli. Tämä puhdas oppi on nyt meidängin neuvomme ja autuudemme osotus, johon Jumaska menestystsen ja armonsa lainakkon!

Opin perustus.

Hyvässä on hyvän juuri,
 ilon siemen itäväinen,
 johon Jesus rakkauden
 ombi liittänyt lisäksi.

Hyvän-suonnon suloisuutta,
 rakkauden, rauhan taita
 hyvät aina harjoittavat
 paitsi palkan aiwoitusta,
 paitsi pelkoa pomeessa.

Jumalan

Kymmenen Käskyä.

Ensimmäinen Käsky.

Minä olen Herra, sinun Jumalasi.
 Ei sinun pidä muita jumalia pitämän mi-
 nun edessäni.

Toinen Käsky.

Ei sinun pidä turhaan lausuman Her-
 ren, sinun Jumalasi nimeä; sillä ei Her-
 ra pidä sitä rangaistemata, joka hänen ni-
 mensä turhaan lausuu.

Kolmas Käsky.

Muista, että pyhität lepo-päivän.

Neljäs Käsky.

Kunnioita isäsi ja äitiasi, että me-
 nestyisit ja lauan eläisit maan päällä.

Wiides Käsky.

Ei sinun pidä tappaman.

Kuudes Käsky.

Ei sinun pidä huorin tekemän.

Seitsemäs Käsky.

Ei sinun pidä warastaman.

Kahdeksas Käsky.

Ei sinun pidä wäärin todistaman lähimmäistäs kohtaan.

Yhdeksäs Käsky.

Ei sinun pidä pyytämän lähimmäistäs huonetta elli omaisuutta.

Kymmenes Käsky.

Ei sinun pidä himoitseman lähimmäistäs händäs hänen emändäänsä, ei palveliaan-
sa eikä piikaansa, ei hänen karjaansa ei-
kä juhtaansa, taikka muuta kuin hänen o-
mansa on.

Rästy-sanain perustus.

Sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaas kaikesta sinun sydämeestä, ja kaikesta sinun sielustas, ja kaikesta sinun mielestä, ja sinun lähimmäistäs niin kuin sinua itseäs.

Herranrukous.

Isä meidän! joka olet taiwaassa, pyhitetty olkon sinun nimes, lähestytkön sinun walda-kundas, tapahtukon sinun tahtos niin maassa kuin taiwaassa. Anna meille meidän joka päiväinen leipämme, ja anna meille meidän syndimme andeeksi, niin kuin mekin welvollisillemme andeeksi annamme. Älä saata meitä tuisaukseen, vaan pelasta meitä pahasta; sillä sinun on walda, woima ja kunnia tän-kaiikkisesti, Amen!

Yhteinen Siunaus.

Herra suokon siunausta,
 lohdutusta,
 suloisesti suojelekön!
 valistakön valollansa,
 neuvollansa,
 armostansa auttakön! —
 Räännä kasmos, Raikki-walda!
 Forkealda
 meitä Eohden koittamaan;
 riennä lepo rauhallinen,
 riemullinen,
 outuaasti alkamaan!

S a n a n L a s k u j a .

Kateus on sielun surma,
ruoste raudan raatelempi.

Lämmin laihon kaswattaapi,
hywän-fuondo sielun arwon.

Herkut heikoksi tekewät,
Kiitos pettää monen mielen.

Ahkeruus on onnen alku,
työ ja toimi kunniaksi.

Waiwa lisää wiifautta,
siinä sitkistyy teräskin.

Lupaus on luja sana,
tosi puhdas miehen puhe.

Wiifaus on tunnon waaka,
jolla punnitaan puheetkin.

Työstä tulee terweyttä,
työllä hillitään himotkin.

Joka hukkaa hyvän arwon,
se on onnensa hukannut.

Lapfen Laulu.

Lapfi olen onnellinen,
kuwani on kukkainen,
olen hyvään halullinen,
vielä armon alainen.

Warhain pitää poisteldaman
sielu synnin unesta,
wiattomuus warjeldaman
turmeluksen tulesta.

Minä muistan awoimena
 Äidin helman hupaisen,
 Jfäldäni iloifena
 otan neuwon omaifen.

Äiti! eipä hartaudes
 wältä, muista waiwoja;
 Jfä! eipä rakkaudes
 waadi waiwain palkkoja.

Jfän, Äidin, Opettajan
 kiitos kaunis kaikkukon,
 fuuren Luojan, Lunastajan
 kunniakfi kuulukon!

Numerot eli Lukumerkit.		Lamalliset Kirjoitus-merkit.	
1	I yksi.	/	eroitus-merkki.
2	II kaksi.	;	wäli-merkki.
3	III kolme.	∴	seuraus-merkki.
4	IV neljä.	.	päättös-merkki.
5	V viisi.	?	kysymys-merkki.
6	VI kuusi.	!	huikutus-merkki.
7	VII seitsemän.	/	pitkennys-merkki.
8	VIII kahdeksan.	"	lainna-merkki.
9	IX yhdeksän.	'	pois jättö-merkki.
10	X kymmenen.	()	sulkiat.
50	L viisi kymmen- dä.	- -	ajatus-merkkiä.
100	C sata.	. . .	taukous-merkkiä.
500	D viisi sataa.	-	yhdistys-merkki.
1000	M tuhat.	∴	tawaus-merkki.
1000,000	^m M tuhan- nen tuhatta.	∴∴	kertaus-merkki.
		§	jako-merkki.

Luku-lasFun Taulu.

2 kertaa 2 on 4	5 kertaa 5 on 25
2 = = 3 = 6	5 = = 6 = 30
2 = = 4 = 8	5 = = 7 = 35
2 = = 5 = 10	5 = = 8 = 40
2 = = 6 = 12	5 = = 9 = 45
2 = = 7 = 14	5 = = 10 = 50
2 = = 8 = 16	6 kertaa 6 on 36
2 = = 9 = 18	6 = = 7 = 42
2 = = 10 = 20	6 = = 8 = 48
	6 = = 9 = 54
	6 = = 10 = 60
3 kertaa 3 on 9	7 kertaa 7 on 49
3 = = 4 = 12	7 = = 8 = 56
3 = = 5 = 15	7 = = 9 = 63
3 = = 6 = 18	7 = = 10 = 70
3 = = 7 = 21	
3 = = 8 = 24	8 kertaa 8 on 64
3 = = 9 = 27	8 = = 9 = 72
3 = = 10 = 30	8 = = 10 = 80
	9 kertaa 9 on 81
4 kertaa 4 on 16	9 = = 10 = 90
4 = = 5 = 20	10 kertaa 10 on 100
4 = = 6 = 24	10 = 100 = 1000
4 = = 7 = 28	
4 = = 8 = 32	1000 kertaa 1000
4 = = 9 = 36	on 1000,000.
4 = = 10 = 40	

Jälki-Puhe.

Vaitsi lukemisen harjoitusta huokeassa järjestyksessä, on aiwoitus tämän Kirjaisen Kanssa, että lapsen mieli tulisi tai-
 tetuksi hywynyteen; sillä hywynyden siemen pitää warhain kylwettämän, että se täydellisemmän hedelmän kandaissi. Jos tämä Kirja sen tähden Maakunnassa jota-
 Ein hywynyttä waiuttaa, niin on minun aiwoitukseni täytetty ja waiwani kyllä pal-
 tittu. Se on tullut usein sanotuksi, waan harwoin suuremmalla hartaudella lapsukaisia kohtaan. Koska lapsi jo osaa käsityksellä kirjaa lukea, sitte on wasta sywemmän Nutuuden Opin Kanssa aljettawa, että hän itse ymmärtäissi mitä hänen usko-
 man pitää, että hänen uskonsa perustus löytyy tiedossa ja tunnossa, waan ei epä-luulossa. — Herran armo lisätkön halua hywynyteen ja suokon siihen siunausta!

Swann. lasterkerij. 3.

